

Mål C-364/01

Arvingarna efter H. Barbier

mot

Inspecteur van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen
buitenland te Heerlen

(begäran om förhandsavgörande
från Gerechtshof te 's-Hertogenbosch)

”Tolkning av artiklarna 48 och 52 i EEG-fördraget (därefter artiklarna 48 och 52 i EG-fördraget och nu artiklarna 39 EG och 43 EG i ändrad lydelse), artikel 67 i EEG-fördraget (därefter artikel 67 i EG-fördraget och sedan upphävd genom Amsterdamfördraget), artiklarna 6 och 8a i EG-fördraget (nu artiklarna 12 EG och 18 EG i ändrad lydelse) — Direktiven 88/361/EEG och 90/364/EEG — Arvsskatt — Krav på gränsöverskridande ekonomisk verksamhet — Förbud mot diskriminering på grund av hemviststaten”

Förslag till avgörande av generaladvokat J. Mischo föredraget den 12 december 2002 I - 15015
Domstolens dom (femte avdelningen) av den 11 december 2003 I - 15032

Sammanfattning av domen

1. *Fri rörlighet för kapital — Liberalisering av kapitalrörelser — Direktiv 88/361 — Tillämpningsområde*
(Rådets direktiv 88/361, artikel 1.1)
2. *Fri rörlighet för kapital — Restriktioner — Nationella bestämmelser om beräkning av arvsskatt på fastigheter som innebär att det vid beräkningen av fastigheternas värde inte medges avdrag för skyldigheten för utomlands bosatta ägare att innan de avlider överföra den formella äganderätten till innehavaren av den "ekonomiska äganderätten" — Otillåtet*

1. Enbart det faktum att en bestämmelse i nationell lagstiftning har till följd att kapitalrörelserna för en investerare, som är medborgare i en medlemsstat, begränsas beroende på hans hemvist är tillräckligt för att artikel 1.1 i direktiv 88/361 skall vara tillämplig för genomförandet av artikel 67 i fördraget (upphävd genom Amsterdamfördraget). Enligt artikel 1.1 är medlemsstaterna skyldiga att avskaffa alla restriktioner för kapitalrörelser utan att det för att komma i åtnjutande av de rättigheter som ges i nämnda direktiv kan krävas andra gränsöverskridande omständigheter. Det är härvid inte heller relevant att den bestämmelse som är i fråga har vidtagits av den berörda personens ursprungsstat.
2. Gemenskapsrätten utgör hinder för nationell lagstiftning om beräkning av det skattebelopp som skall påföras vid förvärv genom arv av en fastighet som är belägen i den berörda medlemsstaten när det i denna lagstiftning föreskrivs att den ovillkorliga skyldighet som åvilade innehavaren av den formella äganderätten att överföra denna äganderätt till en annan person, som innehar den "ekonomiska äganderätten" till nämnda egendom, kan tas i beaktande vid beräkningen av egendomens värde om innehavaren vid sitt fränfalle var bosatt i denna medlemsstat, medan denna skyldighet inte kan tas i beaktande om han eller hon var bosatt i en annan medlemsstat.

(se punkterna 59 och 61)

(se punkt 76 samt domslutet)